

PRAZNICUL SFÂNTULUI ONUFRIE LA PATRIARHIE

Vineri, 12/25 iunie 2021 Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul. Cu ocazia acestui praznic, Biserica săvârșește pomenirea Sfântului Onufrie, originar din Egipt, care a ieșit din Mănăstirea de obște și a trăit în pustie, singur, șaizeci de ani, cu nevoiță foarte aspră. El a fost făcut cunoscut părinților de către Sfântul Pafnutie care l-a aflat în pustie.

Biserica Ierusalimului a cinstit pomenirea acestui Cuvios Părinte în Mănăstirea sa, aflată de cealaltă parte a Scăldătorii Siloam, în regiunea Țarinii Olarului pe care au cumpărat-o Arhieriei iudeilor pentru îngroparea străinilor cu cei treizeci de arginți pe care i-a înapoiat Iuda, căindu-se (Cf. Matei 27, 1-10).

Printre mormintele săpate în stâncă, aflate în interiorul și în jurul Mănăstirii, se află și mormântul Sfântului Iuvenalie, Patriarhul Ierusalimului (451 d.Hr.).

În Biserica acestei Mănăstiri, pe jumătate săpată în stâncă, s-a săvârșit Sfânta Liturghie condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului împreună cu care au slujit Înaltpreasfințiții Mitropoliți Chiriac al Nazaretului și Isihie al Capitoliadei și Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Ieromonahi Aghiotafiți, între care Părintele Dragoman Arhimandritul Matei și Arhimandritul Macarie, preoți arabi, între care părintele Yusef, părintele Ilie și părintele Simeon, precum și părintele Arhimandrit Isidor, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat d-ul Vasilios Goțopulos și părintele protopsalt Arhimandritul Evsevie și au participat monahi, monahii și credincioși, precum și Consulul General al Greciei la Ierusalim d-ul Evangelos Vliora.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este putere a lui Dumnezeu spre mântuire a tot celui care crede, iudeului întâi și elinului. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descoperă în ea din credință spre credință, precum este scris: Iar dreptul din credință va fi viu” (Romani 1, 16-17).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul atotputernic al Sfântului Duh, care a fost trimis în chip de limbi de foc peste Sfinții ucenici și Apostoli ai Domnului, ne-a adunat pe toți în acest loc al Țarinii Olarului care se numește și „Țarina Sângelui” (Cf. Matei 27, 7-8) că să prăznuim sfânta pomenire a Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul în Mănăstirea care îi poartă numele întemeiată aici de către cinstiții Părinți Aghiotafiți.

Cuviosul Părintele nostru Onufrie, râvnind viețuirii Sfântului Ioan Botezătorul și a Proorocului Ilie, precum și a Sfântului Antonie, cel de o patrie cu el, a ieșit în pustie unde „a locuit șaizeci de ani, fără să vadă oameni deloc”, potrivit biografului lui.

Viața lui cu adevărat ascetică și îngerească l-a arătat vrednic de cununa dreptății pe care i-a pregătit-o Hristos, după cum spune imnograful lui: „Călătoria sihăstriei fără abatere o ai săvârșit și credința o ai păzit. Pentru aceasta ai primit și cununa dreptății pe care a gătit-o ție Hristos Cel Ce împarte darurile pentru nevoințe și dăruiește harurile și răsplătire pentru ostenele, pe Care și acum roagă-L să ne mântuim noi din primejdii”.

Care este cununa dreptății pe care a primit-o de la Domnul nostru Iisus Hristos Părintele nostru Onufrie?

Să-l ascultăm pe Sfântul Apostol Pavel care zice: „Când se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa dacă nu s-a luptat după legile jocului” (2 Timotei 2, 5). Și iar, referindu-se la sine însuși, Pavel spune: „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui” (2 Timotei 4, 7-8).

Tâlcuind aceste cuvinte ale lui Pavel, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Cel care iubește arătarea Lui, toate le va face astfel încât și mai înainte de a Doua Venire, să fie viața lui potrivit cu cele spuse de Evanghelistul Ioan: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face lăcaș la el” (Ioan 14, 23).

Tâlcuind aceste cuvinte, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Cei care, prin toate virtuțile, își luminează mintea, devenind astfel apti a învăța tainele cele dumnezeiești și ascunse, vor primi făclia Duhului și vor vedea cu ochii minții pe Domnul Însuși sălășluit întru ei. Așadar cunoașterea Sfinților nu este comună tuturor, ci este aparte și foarte diferită de a celorlalți”.

Vedem deci că această cunună a dreptății pe care a primit-o Cuviosul Părintele nostru Onufrie este „cunoașterea aparte și foarte diferită de a celorlalți”. Această cunoaștere este luminarea minții prin puterea Duhului Sfânt. Sfântul Chiril spune că Hristos este cel Care ne ajută mai întâi prin orice cuvânt și în orice fel, El este Cel Care distinge exact cine Îl iubește și cine este vrednic a primi puterea darului, adică lucrarea luminătoare a Sfântului Duh, cine se poate lăuda că are o relație autentică cu Hristos prin păzirea poruncilor Lui.

Iată, deci, iubiții mei frați, de ce Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfinților și ne cheamă pe toți, prin gura corifeului Apostolilor, Petru: „După Sfântul Care v-

a chemat pe voi, fiți și voi înșivă sfinți în toată petrecerea vieții. Că scris este: «Fiți sfinți, pentru că Eu sunt sfânt»”.

Dumnezeu Tatăl, Care ne-a chemat, fiind străin de orice întinăciune, este Sfânt, și nimeni nu poate să se apropie de El, pentru că va fi mistuit, fiindcă „Dumnezeul nostru este foc mistuitor” (Evrei 12, 29), este „neispitit de rele” (Iacov 1, 13) și „locuiește întru lumină neapropiată” (1 Timotei 6, 16).

Părintele nostru Onufrie a reușit, prin nevoința sa aspră din pustie, să curățească inima lui, potrivit poruncii Domnului: „Fericiti cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5, 8) și să urce scara dreptății, adică a sfințeniei și a îndumnezeirii, devenind astfel „părtaș firii dumnezeiești” (2 Petru 1, 4).

Celui încununat de Domnul nostru Iisus Hristos cu cununa slavei și a dreptății, Cuviosului Părintelui nostru Onufrie să ne rugăm și împreună cu inmograful să zicem: „Mulțimile călugărilor, pe tine, îndreptătorule, te cinstim, Onufrie, că prin tine pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit și a vrăjmașului ai biruit puterea, cel ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cuvioșii împreună locuitor, cu care [pentru mijlocirea Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria], roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre”. Amin.

După Apolisul Sfintei Liturghii s-a săvârșit Parastasul la mormântul ctitorilor și al Monahiei Serafima adormită cu ani în urmă. După aceasta, s-a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor, a smochinelor și a strugurilor.

Cuvioasa Monahie Paisia, vrednica restauratoare a Mănăstirii, a oferit o tratație Sinodiei Patriarhale.

Din partea Secretariatului General